

JAK LENOCH KE ŠTĚSTÍ PŘIŠEL

Jednoho dne seděl jeden dědeček na pařezu uprostřed obyčejného lesa a mračil se. Byl totiž kouzelný a měl rozdávat čarovné dárky za dobré skutky. Takových dobrých skutků ale ubývalo, a proto dával čarovné dárky i těm, kterým mohly dobře posloužit. Čarovné dárky byly vyskládány v kárce, kterou vozil všude s sebou.

Když už měl dědeček dost lelkování, rozhodl se, že se vydá na cestu. Doufal, že natrefí na osobu, která si jeho čarovný dar zaslouží, nebo které jeho dar prospěje. Zakopnul ale o lenocha, který se válel u cesty.

Lenoch se jen přetočil na druhý bok a válel se dál.

Dědeček nad tím smutně kroutil hlavou. „Co to s tou dnešní mládeží je? Ranní paprsky už dávno zahřívají zem a on se tu klidně válí a ani z cesty mi neuhne,“ brumlal si pod vousy. Táhl svou káru dál.

Dnes ovšem kouzelný dědeček neměl štěstí. Nepotkal nikoho, kdo by si zasloužil být obdarován. Jeho tělo bylo unavené a slabé. Jak dlouho ještě kárku s dárky uveze? Vtom uviděl lenocha. Ležel na tom stejném místě a odmítal se hnout. Dědeček se naštal a chtěl začít lenocha hubovat, když vtom dostal mnohem lepší nápad. „Hej ty, lenochu, něco pro tebe mám!“

Lenoch otevřel nejdřív jedno oko, a když uviděl, že za sebou stařec táhne káru plnou věcí, otevřel i to druhé. „Tak povídej, dědku, co pro mě máš?“

„Kouzelné hodiny!“

„Kouzelné hodiny? Chceš mě snad napálit? Co může být na hodinách kouzelného?“